Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ne aut cum restringi lingua debet p uerba se inutilit̄ sol
uat. aut cum loqui utilit̄ potest semetipsa pigra restringat.
Quod bene psalmista considerans. breui postulatione complex
us est dicens. Pone dñe custodiā ori meo. & ostium circum
stantiæ labriis meis. Ostium namq; aperit & claudit. Qui q̄
ori suo nequaq̄m pone obstaculū sed ostiū petit aperi do
cuit qd & p disciplinā retineri lingua debeat. & ex necess
itate laxari. quatenus os discretū & congruo tempore
uox aperiat. & rursum congruo taciturnitas claudat. Qd
q̄a uel amici beati iob. uel omis heretici quorū hi speciē
tenent seruare nesciunt. inuentū uerba ferre prohibent.
q̄a minuti dicta que discretionis pondus ñ solidat. aura
leuitatis portat. Explicit lib. vii.

PRECEDENTI IAM. hs licit t. viii.
LIBELLO TRACTAVIMVS. QVO DBEATV
Iob uim nobis suæ humilitatis innotescit dicens.
Sup pupillū irruisti. & uertere nitimini amicū uim.
Quantę namq; infirmitatis se ppendat. insinuat quē
pupillū uocat. Qua ū ab amore recedere etiā lesa caritas
nescit. & subditū se uelle queritē. & tamē amicū se ē testat.
Cui uerba ut sepe iam diximus sic eidē specialit̄ ogruunt.
ut tamē p hęc ex pphetico spū etiam sententię fidelis pplī
ex uoce ęcclę unitatis exprimantē. Qui hereticę comm̄
nicatē tolerans. & infirmū se p humilitatē conspicit.
& tamē aseruandę dilectionis magnitudine ñ recedit.
Sc̄ę q̄ppe ęcclę ppls quia mortui patris ē filius pupillus ñ
incongrue dr: cui resurgentis uitā iam quidē p fidē
sequit. s; nec dum p speciē contemplat. Sup pupillū